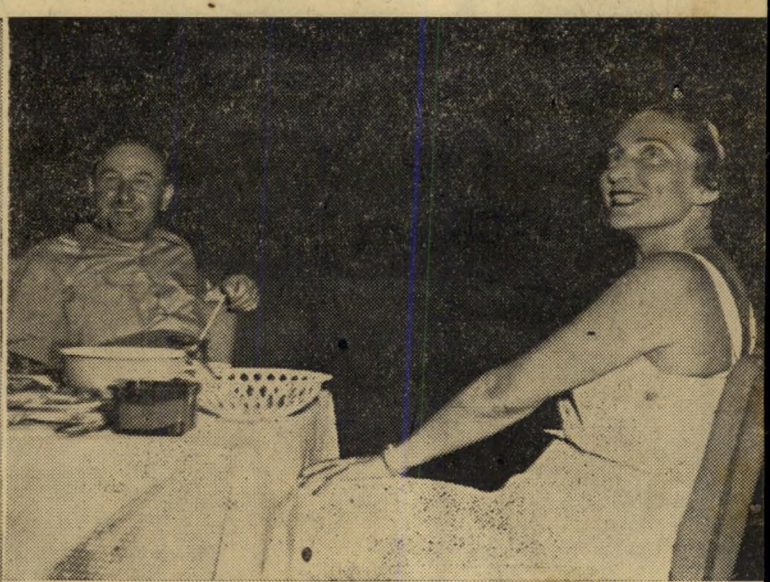

ד יונגוי 99/97 הוא קסרקט מגורים באחד מרחובות אביב, כרך המדינה. גרים בו, מקובצים בדרך מקרה, ו יוצאי מורח אירופה וקדמת אסיה, פועלים, תעשיינים 99/97 טיפוסי, דעות היירים שנמצאו בדירותיהם בערב אינן משקפות את דעות כל האנשים שגרים ברחוב דיו דעותיהם שלהם בלבד, אינן מהוות אינדיקטור כל שהו ייתכן שדירי בית שכן הם חסידי מק"י, הפועל המזר

"אנו בני חורגים". דוב ווגנר, בעל חנות מתן את קולו ביולי. הוא בעד קיבוץ גלויות, מהמסטר הנוכחי: "עכשיו רע, אנו (בעלי החנויות)

אחד לפנקס, אחד לרוזן. נתן נוסבך, 46, הוא בעל בית חרושת לכימיקלים הקורא את כל העיתונים ("כל מה שנופל ביד"). אך אינו מעונין בפוליטיקה. בגלל היותו דתי הוא הצביע, בבחירות לכנסת הראשונה, לחזית הדתית, הפעם — למזרחי. רעייתו, מרגטה, אינה מזדהה אתו (בקלפי, לבד) מצביעה, כפעם הקודמת, עבור המפלגה הפרוגרסיבית. הסיבה: יש הרגשה שהם הליברלים היחידים שנשארו במדינה.

"הכל הכל!" גברת אלמונית התנצלה, כי בתה אינה בבית. היירים בדירה השכנה לא התנצלו, הסבירו ברצון, אך סרבו להצטלם: יוצאי הונגריה שרכשו זירה לפני חמשה ימים, אחר שהתגוללו בחודשים שונים משך שנת היותם בארץ, אינם רוצים בפרסומת, אינם רוצים לגלות במי יבחרו. בינתיים הם גמרו לסייד את הדירה, ישנים על המזרונים (עד שלגענה המיטות), מקווים לחיים שקטים ומאודרים, מתנגדים לרעש תעמולת הבחירות, הממלא את רחובות העיר: "הכל הכל הבלים!" אומרים הם.

שני קולות לאגודת ישראל? בנימין פוקסנברג עלה עם אשתו, חנה, מהונגריה לפני שבע שנים הפך מנהל קלאופרטיב לקונפקציה. הוא ואשתו מוכנים לסבול ובלבד לקלוט עלייה ("מוכרח להיות") ושניהם בעד שלום ("אף פעם בעד המלחמה"). עוד מחו"ל השתייך לאוהדי אגודת ישראל, לכן יבחר רוצה לגלות ("אתה רוצה שיהיו לי סכסוכים?") אך נראה שהיא מסכימה עם בעלה, תצביע, יחד עמו. בהם גם הפעם. אשתו הבטיחה שבחירה בחזית הדתית, לפי בקשת בעלה, לכנסת הראשונה. הפעם: אינה

"מה שטוב בשבילנו". מרים בוכהלי דר היא עקרת בית שאינה מתעניינת בפוליטיקה, מסכימה בשטח זה עם בעלה, פרדסן יוצא ליטא, מבקשת לראות את תוצאות הבחירות כך שיהיה "מה שטוב בשבילנו".